

kiej samej wysokości, jak odszkodowanie za przestoje według § 11. Przewoźnik zwolniony jest od płacenia odszkodowania, jeżeli niepodstawienie do dyspozycji środków transportowych nastąpiło na skutek nie zawinionych przez niego:

a) okoliczności.

b) nieprzydatności środka transportowego, a przewoźnik zawiadomił o nich hurtownię stosownie do § 12.

§ 14.

Przewoźnik opłaca sam wszelkie podatki, świadczenia i należności skarbowe od wykonywanych przez siebie przewozów w zakresie przypadających mu należności.

§ 15.

1. Umowa niniejsza zawarta zostaje na czas od do

2. Umowa ta gaśnie niezwłocznie z chwilą:

- a) odebrania przewoźnikowi uprawnień do zarobkowego przewożenia towarów,
- b) likwidacji hurtowni.

§ 16.

Przez cały czas trwania niniejszej umowy przewoźnikowi nie wolno wykonywać przewozów na zamówienie innych osób w godzinach zatrudnienia przez hurtownię.

§ 17.

Umowa niniejsza sporządzona została w dwóch jedno-brzmiących egzemplarzach, z których każda ze stron otrzymuje po jednym.

§ 18.

Opłaty skarbowe od niniejszej umowy ponosi w całości przewoźnik.

1314

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 23 października 1951 r.

w sprawie likwidacji Urzędu Celnego w Dołujach.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1951 r. w przedmiocie przekazania spraw celnych do zakresu działania Ministra Handlu Zagranicznego (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 31 października 1951 r. likwiduje się Urząd Celny w Dołujach.

§ 2. Ostatecznej likwidacji agend tego urzędu celnego dokona w terminie do dnia 15 listopada 1951 r. Dyrekcja Ceł w Gdyni.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 31 października 1951 r.

Minister Handlu Zagranicznego: w z. C. Bajer

1315

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 7 listopada 1951 r.

w sprawie zakresu świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia dla rodzin żołnierzy kadrowej służby wojskowej.

Na podstawie art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 6 września 1951 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy kadrowej służby wojskowej i ich rodzin (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 339) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Członkowie rodzin żołnierzy kadrowej służby wojskowej korzystają bezpłatnie ze świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia utrzymywanych z budżetu Państwa (Ministerstwa Zdrowia), a położonych na terenie powiatu bądź miasta, w którym osoby te zamieszkują — w zakresie przewidzianym w przepisach o ubezpieczeniu na wypadek choroby i macierzyństwa.

2. Członkami rodziny żołnierza, uprawnionymi do korzystania ze świadczeń przewidzianych w zarządzeniu, są:

- 1) żona, dzieci (własne, przysposobione i pasierbowie) oraz rodzice, jeżeli osoby te w chwili powołania żołnierza do służby pozostawały z nim we wspólnym gospodarstwie domowym i w przeważającej mierze były na jego utrzymaniu; jednakże rodzice jedynie w przypadku, gdy są niezdolni do pracy zarobkowej

lub przekroczyli wiek: ojciec — 60, a matka — 50 rok życia;

- 2) inni członkowie rodziny żołnierza, którym uprawnienia w zakresie bezpłatnego leczenia nadał Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 2. Za leki, wydawane przez aptekę otwartą, osoby wymienione w § 1 ponoszą opłaty w wysokości ustalonej dla ubezpieczonych. Pozostałą część tych opłat ponosi Państwo z budżetu centralnego Ministerstwa Zdrowia.

§ 3. Dzieci żołnierzy kadrowej służby wojskowej mają pierwszeństwo przy przyjmowaniu do żłobków, domów zdrowia, prewentoriów, domów małych dzieci oraz domów matki i dziecka.

§ 4. 1. Dowodem, uprawniającym do korzystania ze świadczeń, o których mowa w §§ 1 i 3, jest zaświadczenie wydane przez dowódcę jednostki, w której żołnierz pełni służbę, stwierdzające odbywanie przez żołnierza kadrowej służby wojskowej, oraz zaświadczenie prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej, właści-